

Sakinah-Michelle Ahmeds tale for Netværket for underrepræsentation

Taler
Sakinah-Michelle Ahmed

Dato
27. marts 2025

Sted
Vartov, København

Omstændigheder

Trygfonden og We Do Democracy står bag Netværket for underrepræsentation.

1 Det var svært for mig at stemme til sidste folketingsvalg. Jeg følte ikke, jeg kunne stemme på nogen, der reelt ville forbedre mine levevilkår, eller havde magten til at gøre noget godt for mig inde på Christiansborg. Som studerende. Som ung københavnner. Som etnisk minoritet.

5

Det kommende kommunalvalg bliver ikke nemmere at stemme til. Jeg kommer til at stemme i sidste ende. Det er et privilegie, jeg ikke tager for givet. Men jeg ved ikke, om min stemme gør en forskel.

10 Politisk repræsentation plejede at betyde noget for mig. Da jeg som teenager fulgte med i valgdækningen og så Helle Thorning-Schmidt blive den første kvindelige statsminister, betød det noget for mig.

15 Jeg fulgte ikke med i valgdækningen, fordi jeg ville se en kvinde blive statsminister. Jeg fulgte med, fordi jeg var politisk interesseret. Det stoppede ikke på valgaften. Jeg fulgte med alle årene efter. Og jeg kunne ikke se mig selv, i politikken der blev ført.

20 Lad mig fortælle jer lidt om, at vokse op og bo som etnisk minoritet i Danmark. Jeg har accepteret, at der intet er, jeg kan gøre, for at 'integrere' mig nok i samfundet. Engang var det nok at kunne dansk, uddanne sig og finde arbejde ligesom alle andre. Nu har målet flyttet sig et teoretisk pæredansk sted hen, som mit navn, mit udseende og mine sydasiatiske gener aldrig kan give mig adgang til.

25

Det har ikke gjort nogen mærkbar forskel for mig, om det har været en rød, blå, eller midterregering, der har siddet ved magten på Christiansborg. Og jeg kan

sådan set være ligeglad med, hvilken socialdemokrat der er overborgmester i
30 København. Når kommunen blot ender med at videreføre regeringens politik,
frem for at sætte borgerne først, bliver det svært at adskille kommunalpolitik fra
national politik.

Lad mig komme med nogle eksempler. Københavns Kommune tillod ikke, at
35 kommunens lokaler blev brugt til at arrangere støttearrangementer til nødhjælp
til f.eks. Gaza og Libanon. De så det som et udenrigspolitisk anliggende. Noget
Ankestyrelsen ikke gav dem ret i. Et andet eksempel er kommunens salg af dele
af Mjølnerparken til private udlejere, i stedet for at kæmpe for at beholde
almene boliger i København – noget de ellers går til valg på hvert 4. år.

40 Ifølge Københavns Kommune selv, er der mere end 100.000 københavnere med
etnisk minoritetsbaggrund. Det er næsten 1/6 af kommunens befolkning. Jeg
har ofte tænkt over, hvad det ville betyde for vores by, og vores land, hvis vi
fyldte lige så meget i politiske organer, som vi gør i samfundet. Ville det ændre
45 den førte politik, hvis etniske minoriteter på samme måde udgjorde 1/6 af
borgerrepræsentationen? Ville det blive helt normalt med ramadanmiddag på
rådhuset, og en selvfølge at Nørrebro skal have en Palæstinas Plads? Som
tingene ser ud i dag, tror jeg ikke, det ville ændre særligt meget.

50 Det, jeg prøver at sige er, at jeg ikke behøver at stemme på en ung
minoritetsetnisk kvinde. Og det tror jeg faktisk heller aldrig, jeg har gjort. Det
kan lige så godt være en af de berygtede gamle midaldrende mænd. Så længe jeg
kan se mig selv i den politik, han vil føre.

55 Det ligger i ordet minoritet, at vi altid vil være et mindretal. Derfor har vi brug
for allierede, der også går op i de sager, der ikke direkte påvirker dem selv.
Der går op i, om den politik vi fører, ender med at diskriminere borgere, der
tilhører en gruppe, man ikke selv er en del af.
Der går op i hvor mange almene boliger vi har i København, selvom man ejer sin
60 egen bolig.
Der går op i studerende, pensionisters, børns, handicappedes vilkår. Der er brug
for allierede blandt naboerne, men også i kommunalbestyrelser,
borgerrepræsentationer, og byråd.

65 Her til sidst, vil jeg gerne fortælle om min mor. Min mor og jeg, vi er forskellige.
Når der er valg, er det mig, der spørger hende, om hun har undersøgt

kandidaterne. Til EP-valget sidste år, tog vi ind på rådhuset for at brevstemme sammen, fordi hun skulle arbejde den lørdag, der var valg. Det er ikke fordi min
70 mor ikke er politisk interesseret, og ikke går op i, hvad der foregår i verden omkring sig. Som borger, og ikke mindst som socialpædagog, ligger det hende nært. Men min mor har for travlt med at få hverdagen med fuldtidsjob og to skolebørn til at hænge sammen, til at gå op i at Palæstinas Plads overhovedet er blevet stemt igennem, eller at vores overborgmester nu pludselig er blevet
75 socialminister.

For hvilken forskel gør det for hende, at det er det ene eller andet parti, der er repræsenteret på den ene eller den anden borgmesterpost? Engang ville man se på min mor som velintegreret, eller ligefrem en succeshistorie. Nu ekskluderer
80 hendes navn og hendes tørklæde hende fra nogensinde at blive dansk nok.

Efter mere end tyve år, har jeg reelt opgivet håbet om, at Danmark vil række ud efter at inkludere mig og min familie. Al den politik, der føres, og de udtalelser der kommer fra politikerne, der også bør repræsentere mig, er ekskluderende.
85 Jeg tror aldrig, jeg når i mål. Så nogle gange lukker jeg øjnene. Stopper med at følge med i politik. Ignorerer nyheder om ny lovgivning, der skal straffe folk som min mor og jeg. Det bliver jeg nødt til. For at passe på mig selv. Og jeg ved, jeg ikke er den eneste. Jeg kan godt forstå, at der er andre derude, der har taget skyklapperne på, og ikke har tænkt sig at tage dem af. Der ikke følger med i
90 politik og heller ikke stemmer. I en anden verden, hvor jeg måske ikke læste statskundskab, kunne det være, jeg var gået den samme retning.

Men når der er valg, så tager jeg stadig kandidattestene og læser partiprogrammerne. Måske er jeg så heldig, at de anerkender, at racisme er et
95 problem. Men det er ikke nok til at få min stemme. Ikke når der mangler et flertal til reelt at gøre noget ved det.

Det kommende kommunalvalg bliver ikke nemmere at stemme til. Jeg kommer til at stemme i sidste ende. For det er et privilegie, jeg ikke tager for givet. Men
100 jeg ved ikke, om min stemme gør en forskel.

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler.

105 **Kildetype**

Digitalt manuskript

Tags
Agitationstale

URI
<https://www.dansketaler.dk/tale/sakinah-michelle-ahmeds-tale-for-netvaerket-for-underrepraesentation>

110

115

120

125

130

135

140